

1. Obe stranki, sovjetska in japonska, naj prenehata s streljanjem pri Čankufengu 11. avgusta ob petih zjutraj.

2. Postojanke, ki so bile ta čas zavzete od čet, naj se povrnejo do črte, kjer so se nahajale 10. avgusta.

3. Vse točke, o katerih je treba razpravljati med zastopniki obeh strank, naj se obravnavajo na mestu.

4. Sovjetska kakor japonska vlada naj takoj izda povelje za takojšnjo ustavitev sovražnosti.

Po poročilih iz Moskve je Japonska pristala na predlog sovjetske vlade, v kateri so sovjeti zahtevali, da se nahajajo v komisiji samo člani prizadetih strank, in to dva sovjetska, en mandžurski in en japonski.

Po uradnem poročilu iz Tokija z dne 11. avgusta so japonske čete prenehale s sovražnostmi točno ob določenem času. Končno besedilo dogovora o premirju so sestavili 11. avgusta.

Premirje podpisano

Dne 11. avgusta popoldne je bila podpisana listina o premirju na sovjetsko-mandžurski meji. Isti dan zvečer se je vršila južno od spornega Čankufenga prva konferenca med vojaškimi zastopniki sovjetske Rusije in Japonske. Na prvem sestanku so določili črte, na kateri so stale tedaj japonske čete. Podpis premirja daje največ upanja, da bo spor med obema državama končan brez vojne na miren način.

*

Japonsko-kitajska vojna

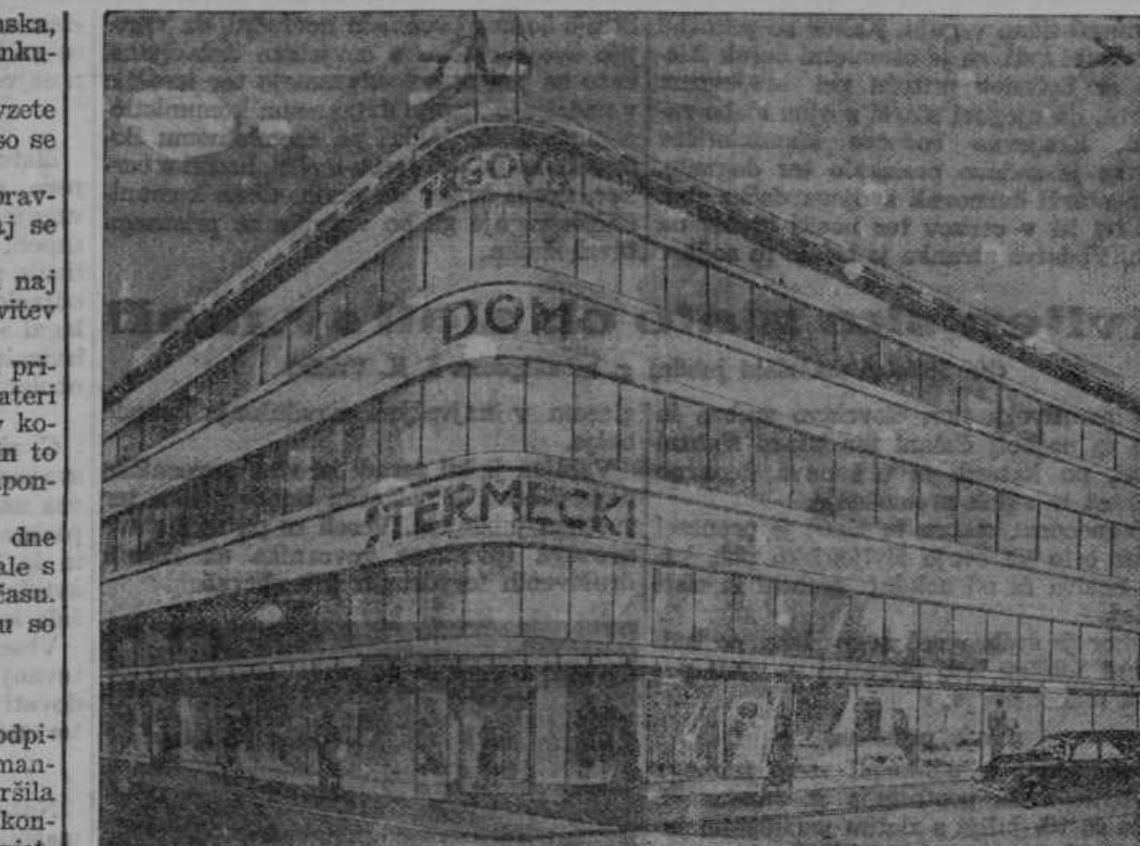
Položaj Kitajcev zboljšán

Zaradi rusko-japonskih bojov za Čankufeng se je znatno zboljšal položaj Kitajcev ob reki Jangce. Kitajska armada pod osebnim vodstvom maršala Čankajška je začela 9. avgusta z napadom v treh kolumnah na 60 km široki fronti. Prva kolona je navalila na Kvangmej, katerega so zasedli Japonci pred dnevi. Druga kolona se je približala Tajhuju, tretja pa prodira proti Šahsungu. Zaradi te srdite kitajske ofenzive in ker so morali Japonci prestaviti s hankovskega bojišča ter iz pokrajin Šansi in Honan na vzhod proti Rusom mnogo čet, je japonsko vrhovno poveljstvo zaenkrat opustilo predor in pohod na kitajsko prestolico Hankov.

Prodiranje Japoncev

Beležili smo ravnokar, da se je položaj za Japonce poslabšal, kar se tiče njihovega pohoda na Hankov. Vkljub temu pa so japonske čete v prodiranju južno od Kiukinga. Dne 9. avgusta so zavzeli Japonci kraj Šaho, 15 km južno od Kiukinga, in so prebili s to zasedbo prvo kitajsko obrambno črto, ki je zapirala pot do Nančanga. Japonske čete, katere so pripravljene na zapadni obali jezera Pojang, napredujejo v zapadni smeri ter so velika nevarnost za kitajske postojanke od juga.

Osebam, ki se ne morejo zadostno kretati, pa trpe zaradi tega na zaprtju in motnjah pri prebavi, združenimi s pomankanjem teka, nudi več tedensko zdravljenje z naravno »Franz-Josefovo« grenko vodo zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena čaša »Franz-Josefove« grenke vode zjutraj na tešče ali zvečer, preden greste k počitku. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.)

Ta železobetonska stavba, ki se sedaj dogotavlja, je last veletrgovske firme Stermecki v Celju in je to danes največja domača trgovska hiša v Jugoslaviji. Široka in dolga je po 25 m in ker je vsa pokrivena ter štirinadstropna, je za trgovski promet na razpolago 3750 m². Za stavbo se je porabilo 60.000 kg ali 6 vagonov železa in 25 vagonov cementa. Ta trgovska hiša, katero zida stavbenik ing. Anton Umek iz Ljubljane, je najmoderneje urejena, ima garderobe, električno dvigalo, centralno kurjavo, lastno avtomatično telefonsko centralo z dvajsetimi postajami, vse

prostore parketirane itd. Trgovka zaposluje v trgovini, razpošiljalnici, pisarnah in v tovarnah za perilo in oblike stalno okoli 200, kadar se izdelujejo vzorci in odpravlja cenik, pa 300 ljudi. Za to največjo domačo trgovsko hišo v Jugoslaviji je že pripravljenega toliko blaga, da bodo vsi prostori nabito polni. Vse to blago si vsakdo lahko ogleda, ne da bi mu bilo treba priti v Celje. Napisati je treba samo dopisnico na »Največjo domačo trgovsko hišo Stermecki, Celje št. 23« in v enem ali dveh dneh sprejme cenik in vzorce, iz katerih je razvidna vsa zaloga.

Po katoliškem svetlu

Hrvati hrepenijo po svetniku. Z jeruzalemskim mučenikom Nikolajem Tavelič, čigar češčenje kot blaženega je papež Leon XIII. leta 1889 dovolil šibeniški škofiji, papež Pij XI. pa leta 1937 raztegnil na vse škofije Jugoslavije, je število od cerkve priznanih blaženih med Hrvati naraslo na pet. Svetnika pa bratje Hrvati še tudi nimajo. Razlog je morda tudi v tem, ker Hrvatje svojih velikih svetih moč ne častijo tako, kakor to delajo drugi narodi, zlasti Francozi in Italijani. V zadnjem času se je v tem oziru začela sprememba. Odkar so Hrvatje postavili v Jeruzalemu v češkoslovaški cerkvi sv. Cirila in Metoda na Oljski gori v čast bl. Nikolaju Taveliču oltar, ki ga je lani blagoslovil zagrebški nadškof dr. Štepinac o priliki hrvatskega romanja v Sveto deželo, se je začelo Taveličevo češčenje bolj širiti med hrvatskim ljudstvom in tudi med Hrvati v inozemstvu. Veliko težnjo hrvatskega naroda po lastnem svetniku je krepko podprl general minoritov v Rimu p. dr. Beda Hess, po rodu Amerikanec, ki je nedavno predložil papežu Piju XI. prošnjo, naj bi se bl. Nikolaj Tavelič, ki je bil član minoritskega reda, proglasil za svetnika. Hrvatski škofje pa se v zvezi s Katoliško akcijo trudijo, da bi se češčenje bl. Nikolaja Taveliča ne samo razširilo, marveč tudi poglobilo. Tej svrhi naj služijo njegove slike in kipi po posameznih cerkvah, graditev kapelic in morda tudi cerkva. S poglobljeno pobožnostjo bo rastle zaupanje v blaženega mu-

čenika in zaradi neskončne božje dobrotljivosti uslišanje molitev na njegovo prošnjo tudi na čudežni način. Po proglasitvi za blaženega sta namreč potrebna vsaj dva, brezdvomno dokazana čudeža kot predpogoj za proglasitev za svetnika. Slovensko ljudstvo, ki ga prešinja veliko stremljenje po proglasitvi za blaženega velikega sina našega naroda škofa Slomška, bo s svojimi molitvami podpiralo plemenite težnje hrvatskega ljudstva.

Mednarodni evharistični kongresi. Letos je bil mednarodni evharistični kongres v Budimpešti, ki so se ga v lepem številu udeležili tudi Slovenci. Ko se je s tega kongresa vračal v svojo belgijsko domovino namurski škof Heylen, ki je predsednik Stalnega odbora za mednarodne evharistične kongrese, je dal javnosti obvestilo o teh kongresih v bodočnosti. Da je belgijski škof predsednik odbora za te kongrese, je razlog v tem, ker je ideja teh kongresov vznikla v Belgiji. O krajih, v katerih se bodo ti kongresi, ki se obhajajo vsako drugo leto, vršili v bodočih letih, je škof Heylen dal to napoved: leta 1940 bo tak kongres v Nizzi na Francoskem, leta 1942 na Poljskem, leta 1944 v Španiji, leta 1946 v Belgiji. S tem kongresom bo združena proslava 700 letnice ustanovitve praznika presv. Rešnjega Telesa. Od dosedanjih kongresov jih je bilo največ na francoskih tleh: deset v Franciji, eden pa v Kartagi (v francoskem Tunisu).